

ข่าวสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์
เลขที่ 120 หมู่ 3 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210
โทรศัพท์ 0-2141-7777 โทรสาร 0-2143-9525

www.constitutionalcourt.or.th

Line สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ : @occ_th
E-mail : pr@constitutionalcourt.or.th

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓ วรรคสอง บัญญัติว่า “รัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล องค์การอิสระ และหน่วยงานของรัฐ ต้องปฏิบัติตามหน้าที่ให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และหลักนิติธรรม เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติและความพหุของประชาชนโดยรวม”

ข่าวที่ ๓๔/๒๕๖๘

วันพุธที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๘

วันนี้ ศาลรัฐธรรมนูญประชุมปรึกษาคดี จำนวน ๕ เรื่อง มีคดีที่สำคัญและเป็นที่น่าสนใจ ดังนี้

(๑) ประธานรัฐสภาขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๐ วรรคหนึ่ง (๒) (เรื่องพิจารณาที่ ๙/๒๕๖๘)

ในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เป็นพิเศษ วันจันทร์ ที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๘ พิจารณาญัตติด่วนกรณีที่นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ สมาชิกวุฒิสภา และนายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอให้รัฐสภาพิจารณาให้มีมติขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๐ วรรคหนึ่ง (๒) โดยผลการลงมติในญัตติดังกล่าวว่า ที่ประชุมรัฐสภา มีมติเห็นด้วยให้ส่งศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของรัฐสภาตามญัตติ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๘ ประธานรัฐสภา (ผู้ร้อง) ส่งเรื่องดังกล่าวต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๐ วรรคหนึ่ง (๒) ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญรับคำร้องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัย

ผลการพิจารณา

คดีนี้เป็นคดีที่ไม่มีผู้ถูกร้อง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญแจ้งคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญแก่ผู้ร้องและให้ถือว่าวันที่ศาลรัฐธรรมนูญลงมติซึ่งเป็นวันที่ปรากฏในคำวินิจฉัยเป็นวันอ่าน โดยมีประเด็นที่พิจารณาตามลำดับ ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ภายใต้อำนาจรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ รัฐสภา มีอำนาจริเริ่มหรือแสดงความต้องการเพื่อจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ หรือไม่

ศาลรัฐธรรมนูญมีมติโดยเสียงข้างมาก (๕ ต่อ ๒) วินิจฉัยว่า ภายใต้อำนาจรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ รัฐสภา มีอำนาจริเริ่มหรือแสดงความต้องการเพื่อจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ได้ แต่ต้องให้ประชาชนออกเสียงประชามติให้ความเห็นชอบว่าสมควรมีรัฐธรรมนูญฉบับใหม่หรือไม่เสียก่อน ทั้งนี้ การจัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะต้องเป็นไปตามบทบัญญัติ หมวด ๑๕ การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ของรัฐธรรมนูญด้วย ซึ่งรัฐสภา มีอำนาจแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญได้ แต่รัฐสภาไม่อาจให้ประชาชนเลือกผู้ร่างรัฐธรรมนูญได้โดยตรง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเสียงข้างมาก จำนวน ๕ คน คือ นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์ นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม นายวิรุฬห์ แสงเทียน นายจิรนิติ หะวานนท์ และนายนภดล เทพพิทักษ์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเสียงข้างน้อย จำนวน ๒ คน คือ นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์ และนายสุเมธ รอยกุลเจริญ เห็นว่า ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ รัฐสภาไม่มีอำนาจริเริ่มหรือแสดงความต้องการเพื่อจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ เว้นแต่จัดให้มีการออกเสียงประชามติให้ความเห็นชอบว่าสมควรมีรัฐธรรมนูญฉบับใหม่

ประเด็นที่สอง การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ต้องมีการจัดให้มีการออกเสียงประชามติที่ครั้ง ศาลรัฐธรรมนูญมีมติโดยเสียงข้างมาก (๖ ต่อ ๑) วินิจฉัยว่า การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ต้องจัดให้ประชาชนออกเสียงประชามติ ๓ ครั้ง ได้แก่

ครั้งที่ ๑ ให้ประชาชนออกเสียงประชามติว่าสมควรมีรัฐธรรมนูญฉบับใหม่หรือไม่

ครั้งที่ ๒ ให้ประชาชนออกเสียงประชามติเกี่ยวกับการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ว่ามีวิธีการและเนื้อหาที่สำคัญอย่างไร

และครั้งที่ ๓ ภายหลังรัฐสภาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่เสร็จแล้ว ให้ประชาชนออกเสียงประชามติว่าเห็นชอบกับร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่หรือไม่

อนึ่ง การออกเสียงประชามติครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ อาจรวมเป็นครั้งเดียวกันได้

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเสียงข้างมาก จำนวน ๖ คน คือ นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์ นายวิรุฬห์ แสงเทียน นายจิรนิติ หะวานนท์ นายณภดล เทพพิทักษ์ นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์ และนายสุเมธ รอยกุลเจริญ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเสียงข้างน้อย จำนวน ๑ คน คือ นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม เห็นว่า การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ต้องมีการจัดให้มีการออกเสียงประชามติ ๒ ครั้ง ได้แก่ ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๓

(๒) นายสนธิญา สวัสดิ์ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ (เรื่องพิจารณาที่ ต. ๘๐/๒๕๖๘)

ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า นายพีระพันธ์ุ สาลีรัฐวิภาค รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน (ผู้ถูกร้อง) และภริยาของผู้ถูกร้องถือครองหุ้นในบริษัทอื่นเป็นการต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๗ และเสนอชื่อบุคคลที่เป็นกรรมการในบริษัทของผู้ถูกร้องให้ดำรงตำแหน่งในหน่วยงานที่ผู้ถูกร้องกำกับดูแล ผู้ถูกร้องเป็นผู้ไม่มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์และฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๐ (๔) และ (๕) ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงเฉพาะตัวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๔) และ (๕) และขอให้หยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำวินิจฉัย

ผลการพิจารณา

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาโดยการอภิปรายแล้วเห็นว่า แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน แต่เป็นการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๑ (๑) มิใช่การยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ประกอบกับไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ร้องถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงจากการกระทำใดของผู้ถูกร้อง และการขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยความเป็นรัฐมนตรีสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ นั้น รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคสาม ประกอบมาตรา ๘๒ บัญญัติให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของแต่ละสภา มีสิทธิเข้าชื่อร้องต่อประธานแห่งสภา

ที่ตนเป็นสมาชิกเพื่อให้ประธานแห่งสภาที่ได้รับคำร้องส่งคำร้องนั้นไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย รวมทั้งให้ คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยได้ เป็นกรณีที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบ รัฐธรรมนูญได้กำหนดกระบวนการร้องหรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๒) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญส่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้อง ดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ศาลรัฐธรรมนูญมีมติเป็นเอกฉันท์มีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(๓) นายบัณฑิต พุ่มทิพย์ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ (เรื่องพิจารณาที่ ต. ๘๑/๒๕๖๘)

ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ผู้ร้องมีหนังสือถึงสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประจำจังหวัดบุรีรัมย์ กล่าวหาพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อขอให้ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ผู้ถูกร้อง) ดำเนินคดีกับพนักงานสอบสวนรายดังกล่าว ในการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กรณีมีความเห็นสั่งฟ้อง ผู้ร้องในข้อหาหมิ่นประมาทและดูหมิ่นเจ้าพนักงาน ต่อมาผู้ถูกร้องมีมติเรื่องและผู้ร้องกล่าวหาพนักงานสอบสวน รายดังกล่าวว่าเป็นความผิดไม่ร้ายแรง จึงส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งหรือถอดถอนดำเนินการ ทางวินัยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๖๔ เป็นการกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ และมาตรา ๒๕

ผลการพิจารณา

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาโดยการอภิปรายแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ ปรากฏว่า ผู้ร้องขอให้ตรวจสอบการกระทำของผู้ถูกร้อง ซึ่งเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมาย หากผู้ร้องเห็นว่าเป็น การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพ ผู้ร้องอาจใช้สิทธิทางศาลอื่นได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสาม เป็นกรณีที่ รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญได้กำหนดกระบวนการร้องหรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยไว้ เป็นการเฉพาะแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๒) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญส่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้อง ไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ศาลรัฐธรรมนูญมีมติเป็นเอกฉันท์มีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(๔) คำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ (เรื่องพิจารณาที่ ๒๒/๒๕๖๘)

นายวินิจ จินใจ (ผู้ร้อง) ยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ กล่าวอ้างว่า กรณีปรากฏข้อเท็จจริงที่แพร่หลายในสื่อมวลชนว่า สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้าหญิงจุฬาลงกรณ์ราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (ผู้ถูกร้องที่ ๑) ได้เผยแพร่คลิปเสียงการสนทนาระหว่างผู้ถูกร้องที่ ๑ กับนางสาวแพทองธาร ชินวัตร นายกรัฐมนตรี โดยมีเจตนาเพื่อเตรียมการรื้อถอนอภิปไตยของไทย การกระทำดังกล่าวส่งผลให้เกิดความเคลื่อนไหว จากบุคคลหลายกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นการส่งคำร้องไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยของนายมงคล สุระสัจจะ

ประธานวุฒิสภา (ผู้ถูกร้องที่ ๒) และสมาชิกวุฒิสภา จำนวน ๓๖ คน (ผู้ถูกร้องที่ ๓) การยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งเพื่อให้พิจารณาส่งคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อยุบพรรคเพื่อไทยและพรรคร่วมรัฐบาลของนายสกันธ์ การกระสัง (ผู้ถูกร้องที่ ๖) การแจ้งความดำเนินคดีอาญาของคณะบุคคล ประกอบด้วยนายสมชาย แสวงการ นายนิติธร ล้ำเหลือ และนายคมสัน โพธิ์คง (ผู้ถูกร้องที่ ๑๒) การเรียกร้องให้นางสาวแพทองธาร ชินวัตร ลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเพื่อรับผิดชอบต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นของนายเรืองไกร ลีภิพัฒน์ สมาชิกพรรคพลังประชาชนรัฐ (ผู้ถูกร้องที่ ๔) คณะกรรมการบริหารพรรคพลังประชาชนรัฐ (ผู้ถูกร้องที่ ๕) นายวรงค์ เดชกิจวิกรม ประธานพรรคไทยภักดี (ผู้ถูกร้องที่ ๙) พรรคไทยภักดี (ผู้ถูกร้องที่ ๑๐) คณะกรรมการบริหารพรรคภูมิใจไทย (ผู้ถูกร้องที่ ๑๑) และแกนนำคณะรวมพลังแผ่นดิน (ผู้ถูกร้องที่ ๑๔) การลงนามถวายฎีกาของคณะนักวิชาการ นักวิจัย และอาจารย์มหาวิทยาลัย จำนวน ๑๕๕ คน (ผู้ถูกร้องที่ ๑๓) รวมถึงการดำเนินงานของนายทะเบียนพรรคการเมือง (ผู้ถูกร้องที่ ๗) คณะกรรมการการเลือกตั้ง (ผู้ถูกร้องที่ ๘) และคณะบุคคลผู้เกี่ยวข้องกับคดีการชี้ว่าการเลือกสมาชิกวุฒิสภาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๗ จำนวน ๒๒๙ คน (ผู้ถูกร้องที่ ๑๕)

การกระทำของผู้ถูกร้องทั้งสิบห้าเป็นการใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง (๑) (๒) และ (๓)

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่ออัยการสูงสุดและอัยการสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า ยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานรับฟังได้ว่าเป็นการใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และเป็นกรณีที่ได้มีบทบัญญัติแห่งกฎหมาย หลักเกณฑ์ วิธีการ และกระบวนการยุติธรรมกำหนดขึ้นตอนไว้เป็นโดยเฉพาะแล้ว จึงมีคำสั่งไม่รับดำเนินการตามที่ร้องขอ

ผลการพิจารณา

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาโดยการอภิปรายแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบไม่ปรากฏข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานอื่นที่ชัดเจนเพียงพอที่แสดงให้เห็นได้ว่าผู้ถูกร้องทั้งสิบห้ากระทำการอันเป็นการใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง ส่วนกรณีการกระทำอื่นใดของผู้ถูกร้องทั้งสิบห้าจะเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาหรือกฎหมายอื่นหรือไม่ เป็นเรื่องที่ต้องไปว่ากล่าวกันอีกส่วนหนึ่งต่างหากตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป กรณีไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙

ศาลรัฐธรรมนูญมีมติเป็นเอกฉันท์มีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(๕) คำร้องที่ขอให้เพิกถอนกระบวนการพิจารณาคดี จำนวน ๓ ฉบับ ตามคำวินิจฉัยที่ ๑๗/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๘ (เรื่องพิจารณาที่ ๑๘/๒๕๖๘)

คำร้องที่ ๑ นายนิยม นพรัตน์ คำร้องที่ ๒ นางสาวแพทองธาร ชินวัตร ผู้ถูกร้อง และคำร้องที่ ๓ ประธานสภาผู้แทนราษฎรส่งคำร้องของนายวิสุทธิ ไชยณรงค์ และคณะ รวมจำนวน ๒๐ คน ซึ่งทั้งสามคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญเพิกถอนกระบวนการพิจารณาคดีตามคำวินิจฉัยที่ ๑๗/๒๕๖๘ และพิจารณาคดีใหม่ เนื่องจากประกาศ

แต่งตั้งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ให้นายสรราช ทรงศิริไล เป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ แทนนายปัญญา อุดชาชน
ณ วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๘ คำวินิจฉัยดังกล่าวจึงออกโดยองค์คณะที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผลการพิจารณา

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาคำร้องทั้ง ๓ ฉบับ แล้วเห็นว่า เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๘
สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญได้รับหนังสือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ที่ สว ๐๐๘/๔๓๐๔ ลงวันที่ ๑ กันยายน
๒๕๖๘ แจ้งว่าได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้ง นายสรราช ทรงศิริไล เป็นตุลาการ
ศาลรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๘ มีใช้วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๘ ตามที่ยื่นคำร้อง
ข้อเท็จจริงไม่ตรงตามคำร้อง จึงไม่รับคำร้องไว้พิจารณา

หมายเหตุ

๑. เรื่องพิจารณาที่ ๙/๒๕๖๘ นายอุดม รัฐอมฤต ได้รับอนุญาตให้ถอนตัวไม่ร่วมพิจารณาวินิจฉัย
ตั้งแต่เริ่มการพิจารณา
๒. นายสรราช ทรงศิริไล ได้รับโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญแล้ว แต่ยังไม่ได้เข้าเฝ้าฯ
ถวายสัตย์ปฏิญาณ ไม่ได้ร่วมพิจารณาวินิจฉัยทุกเรื่อง

ความรู้ทางกฎหมายเพื่อประโยชน์สังคม : บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓๔ แต่หากเป็นการแสดงความคิดเห็นในลักษณะของการวิจารณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยคดีที่มีได้
กระทำโดยสุจริต โดยใช้ถ้อยคำที่มีความหมายหยาบคาย เสียดสี หรืออาชญากรรมร้าย เป็นความพิดฐานละเมิดอำนาจศาล
ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๙
และอาจเป็นความพิดฐานดูหมิ่นศาลตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๙๘